

## ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาเชิงรุกตามแนวคิดอุดมการณ์โอลิมปิกที่มีต่อ พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา

รัชดาภรณ์ แจ้งไพโร\* สุธนะ ดิงศภัทัย\*\*

พชรพล พรหมมา\*\*\*

### บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง 2) เปรียบเทียบผลของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 64 คน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ สำนักงานการศึกษาเมืองพัทยา กระทรวงมหาดไทย แบ่งออกเป็น กลุ่มทดลอง จำนวน 32 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาเชิงรุกตามแนวคิดอุดมการณ์โอลิมปิก จำนวน 8 แผน มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.92 – 0.96 แบบวัดพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80 – 1.00 ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.92 และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาโดยการทดสอบค่า “ที”

ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลวิจัย ได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาเชิงรุกตามแนวคิดอุดมการณ์โอลิมปิกสามารถพัฒนาพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาได้

**คำสำคัญ :** การจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาเชิงรุก, แนวคิดอุดมการณ์โอลิมปิก, พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา

\*สาขาสุศึกษาและพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

\*\*สาขาสุศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

\*\*\*โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม

ติดต่อผู้พิมพ์ : รัชดาภรณ์ แจ้งไพโร E-mail: Ratchadaphon.0519@gmail.com มือถือ : 083-0382790

Received April, 24 2024 ; Revised October, 29 2025 ; Accepted December, 14 2025

## Effects of Active Physical Education Learning Activities Based on Olympism Concept on Sporting Spirit Behaviors of Secondary Students

Ratchadaphon Jhaengphai\* Suthana Tingsabhat\*\*

Phacharaphon Phomma\*\*\*

### Abstract

This research aimed to 1) compare the effects of sporting spirit behaviors before and after the experiment among the experimental group, 2) compare the effects of sporting spirit behaviors between the experimental groups and control group after the experiment. The participants were 64 students from 1<sup>st</sup> grade secondary Schools under the administration of Pattaya City, Ministry of Interior, divided into 2 groups: an experimental group and a control group, 32 participants each. The experimental group received active physical education learning activities based on Olympism concept on sporting spirit behaviors whereas the control group received a normal physical education instruction. The treatment lasted 8 week. The research instruments were comprised of 8 active physical education learning activities based on Olympism concept on sporting spirit behaviors, (IOC = 0.92 – 0.96) Evaluation of the behavior sporting spirit by sporting spirit behaviors test, (IOC = 0.80 – 1.00) Reliability = 0.92. Data analysis was conducted using mean, standard deviation, and compared using the t – test.

The results were as follows:

- 1) The mean score of the experimental group were higher than those before the treatment at significance level of .05.
- 2) The comparison of mean score of the experimental group were higher than the control group at the significance level of 0.5.

It can be concluded that the active physical education learning activities based on Olympism concept could improve sporting spirit behaviors of secondary students.

**Keywords:** Active Physical Education Learning activities, Olympism Concept, Sporting Spirit Behaviors

---

\*Department of Health and Physical Education, Chulalongkorn University

\*\*Department of Health and Physical Education, Chulalongkorn University

\*\*\*Chulalongkorn University Demonstration School Secondary

Contract: Ratchadaphon Jhaengphai E-mail.: Ratchadaphon.0519@gmail.com Mobile: 083-0382790

ปัจจุบันพบว่าประเทศไทยประสบกับปัญหาความวุ่นวายต่าง ๆ ซึ่งมีสาเหตุมาจากประชาชนบางกลุ่มที่ยังขาดความเคารพกฎหมายบ้านเมือง รวมทั้งการที่ประชาชนขาดความมีน้ำใจนักกีฬา ไม่รู้จักการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย เห็นได้จากการแข่งขันกีฬาฟุตบอลทีมชาติไทย ที่มีเหตุการณ์ทำร้ายกันของนักกีฬา สต๊าฟโค้ช หรือกองเชียร์ และการขว้างปาสิ่งของลงไปในสนามที่ทำให้เกิดอันตราย ซึ่งถือว่าเป็นการละเมิดกฎข้อบังคับของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) จากเหตุการณ์ความรุนแรงและการขว้างปาสิ่งของลงสนามในฟุตบอลไทย ซึ่งสื่อมวลชนได้รายงานว่าเป็นพฤติกรรมที่ละเมิดข้อบังคับด้านความปลอดภัยของการแข่งขัน (ไทยพีบีเอส, 2565; เดลินิวส์, 2566) พฤติกรรมดังกล่าวเป็นตัวอย่างที่ไม่เหมาะสมต่อเยาวชน และอาจนำไปสู่การเลียนแบบในชีวิตประจำวันตามแนวคิดสื่อและพฤติกรรมเลียนแบบ (Bandura, 2001; พิมพ์จันทรา มาศ, 2562) ทั้งนี้ นักกีฬาเป็นคุณธรรมพื้นฐานที่ควรปลูกฝังตั้งแต่วัยรุ่น เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมที่เหมาะสมทั้งในการเล่นกีฬาและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น (กองพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ, 2564; สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2565)

การขัดเกลาเยาวชนโดยการจัดการศึกษานั้น นอกจากการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม โดยเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง (Doing) และการสะท้อนสิ่งที่ลงมือปฏิบัติ (Reflecting) โดยการมีส่วนร่วมของผู้เรียนนั้นจะรวมไปถึง การอ่าน (Reading) การเขียน (Writing) อภิปราย (Discussing) และแก้ไขปัญหา (Problem Solving) ปันทิตา อินทรักษา (2564) แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุกนั้นมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสลงมือปฏิบัติจริง เรียนรู้ด้วยตนเอง และแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง โดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำ ส่งเสริม และอำนวยความสะดวก เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดที่จะส่งผลให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ และการแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จึงใช้แนวคิดอุดมการณ์โอลิมปิก (Olympism) เป็นปรัชญาของชีวิต ศีลธรรมอันสูงส่ง การยกระดับและความสมดุลของคุณภาพที่เป็นองค์รวมของร่างกาย จิตใจ เป็นการผสมผสานระหว่างกีฬากับวัฒนธรรมและการศึกษา โดยให้การศึกษาแก่เยาวชนผ่านการฝึกปฏิบัติทางการกีฬา ใช้จิตวิญญาณของความสามัคคี ความสามัคคี ความเป็นปึกแผ่นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน การเล่นอย่างยุติธรรมโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติแต่อย่างใด ซึ่งรวมถึงการส่งเสริมจริยธรรมให้เกิดขึ้นในการกีฬา และการมีน้ำใจเป็นนักกีฬา (International Olympic Committee, 2015) ซึ่งอุดมการณ์ของโอลิมปิกถือเป็นปรัชญาที่สำคัญที่ประกอบด้วย ความยอดเยี่ยม (Excellence) มิตรภาพ (Friendship) และการเคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน (Respect) อันเป็นพื้นฐานของความดีงามที่เกิดจากการหลอมรวมคุณค่าของการกีฬา การศึกษาและวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความสงบสุขของมวลมนุษยชาติหากประชาชนในประเทศมีแนวคิดอุดมการณ์โอลิมปิกก็จะทำประชาชนมีพฤติกรรมที่ส่งเสริมความสามัคคี มีน้ำหนึ่งใจเดียวกัน อันเป็นพฤติกรรมที่สำคัญของค่าน้ำใจนักกีฬา

พฤติกรรมน้ำใจนักกีฬาถือเป็นคุณธรรมพื้นฐานที่มีความจำเป็นต่อการอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุขในสังคม และเป็นคุณธรรมที่เกิดขึ้นได้จากการเล่นกีฬา ทั้งการเล่นเพื่อความสนุกและเพื่อการแข่งขัน (กองพัฒนากีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2564) แนวคิดนี้สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562)

ที่ระบุว่า น้ำใจนักกีฬาไม่เพียงใช้ในสนามกีฬา แต่ควรถูกนำไปใช้ในชีวิตประจำวันด้วย นอกจากนี้ การปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาสอดแทรกอยู่ในกิจกรรมของวิชาพลศึกษา โดยอาศัยการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริง ซึ่งเป็นลักษณะของการซึมซับทางวัฒนธรรมตามธรรมชาติของผู้เรียน (จรรยาศรี แสงทอง, 2563) สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาและการพัฒนาศักยภาพของคนไทยมีความสำคัญอย่างมากในกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 การพัฒนาทักษะและความรู้ที่เหมาะสมให้กับเด็กในวัยเรียนเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้สามารถเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในสังคมปัจจุบัน โดยการนำแนวคิดอุดมการณ์โอลิมปิกมาสร้างเป็นกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาเชิงรุก ที่จะช่วยให้เด็ก เยาวชนสามารถพัฒนาทักษะชีวิตและนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการทำงานและการใช้ชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ยังส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ความมีสันติภาพ มิตรภาพ และความเข้าใจที่ต่างวัฒนธรรมระหว่างกัน ทำให้เกิดการร่วมมือและความสามัคคีในสังคมที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นพื้นฐานของความเป็นสังคมที่ดีและมีความสุขต่อไป

### วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาเชิงรุกตามแนวคิดอุดมการณ์โอลิมปิกที่มีต่อพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา
2. เปรียบเทียบผลของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง
3. เปรียบเทียบผลของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

### วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research Design) โดยแบ่งตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลองได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาเชิงรุกตามแนวคิดอุดมการณ์โอลิมปิกที่มีต่อพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา และกลุ่มควบคุมได้รับการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้รูปแบบปกติ

#### การกำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 14,285 คน (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชลบุรี กระทรวงศึกษาธิการ, 2566)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ซึ่งเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 64 คน แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม โดยเป็นนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 32 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุม จำนวน 32 คน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ตามลำดับดังนี้

1. เกณฑ์การคัดเลือกโรงเรียน ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sample) โดยมีเกณฑ์ดังนี้

1.1 เป็นโรงเรียนที่ผู้บริหาร ครู อาจารย์ และนักเรียนให้ความร่วมมือในการทดลอง  
1.2 เป็นโรงเรียนที่นักเรียนมีระดับความสามารถและองค์ประกอบอื่น ๆ ไม่แตกต่างจากโรงเรียนอื่น

1.3 เป็นโรงเรียนที่มีห้องเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มากกว่า 2 ห้องเรียนขึ้นไป ซึ่งในโรงเรียนที่เลือกมีห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 ห้อง และแต่ละห้องเรียนมีนักเรียน 32 คน ทุกห้องเรียน

2. เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ให้ทำการจัดนักเรียนเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาตามตารางเรียนประจำวันของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากนั้นกำหนดกลุ่มทดลองด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) โดยการจับสลากเพื่อกำหนดให้ 2 ห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาเชิงรุกตามแนวคิดอุดมการณ์โอลิมปิกและกลุ่มควบคุมได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

#### เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ทดลอง คือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาเชิงรุกตามแนวคิดอุดมการณ์โอลิมปิก สำหรับกลุ่มทดลอง จำนวน 8 แผน โดยผู้วิจัยเป็นผู้จัดกิจกรรมพลศึกษาในคาบเรียนวิชาพลศึกษา ทุกวันจันทร์ เวลา 9.30 – 10.20 น. ส่วนกลุ่มควบคุมผู้วิจัยเป็นผู้จัดกิจกรรมพลศึกษาแบบปกติ ในวันจันทร์ เวลา 10.20 – 11.10 น. ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณาความสอดคล้อง มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง (IOC) 0.92 – 0.96

2. เครื่องมือที่ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาที่ผู้วิจัยได้พัฒนาจากการวิเคราะห์งานวิจัยได้พฤติกรรมที่สำคัญจำนวน 7 ด้าน ด้านละจำนวน 3 ข้อ รวม 21 ข้อ โดยคำถามเป็นแบบวัดพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาโดยประเมินเป็นคะแนน 4 – 3 – 2 – 1 ตามพฤติกรรมที่ควรเป็นตามสถานการณ์ที่ยกตัวอย่างเป็นคำถามได้แก่ 1) ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ 2) ด้านความซื่อสัตย์ 3) ด้านความมีวินัย และความมุ่งมั่น 4) ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย 5) ด้านความมีมารยาท 6) ด้านความอดกลั้น 7) ด้านความรับผิดชอบ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง (IOC) 0.80 – 1.00 ค่าความเที่ยง (Reliability) เท่ากับ 0.92 โดยใช้สูตร Coefficient Alpha ของ Cronbach (ภัทรพงศ์ รัตนกาญจน์, 2563) ได้ผลการทดสอบค่าความเที่ยงทั้งฉบับ เท่ากับ 0.92 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.7 ขึ้นไปถือว่าใช้ได้

#### การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ หาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาโดยการทดสอบค่าที (T - test)

## 2. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง โดยการทดสอบค่าที (Paired-Sample T-test)

2.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง โดยการทดสอบค่าที (Independent-Sample T-test)

2.3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬารายด้านระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม หลังการทดลองโดยการทดสอบค่าที (Independent-Sample T-test)

## สรุปผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน จำนวนค่าร้อยละ เพศ และอายุของกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยจำนวนทั้งหมด 64 คน โดยจำแนกตามเพศและช่วงอายุ

| ข้อมูลพื้นฐาน       | กลุ่มทดลอง |        | กลุ่มควบคุม |        |
|---------------------|------------|--------|-------------|--------|
|                     | จำนวน      | ร้อยละ | จำนวน       | ร้อยละ |
| <b>1. เพศ</b>       |            |        |             |        |
| ชาย                 | 14         | 43.75  | 19          | 59.38  |
| หญิง                | 18         | 56.25  | 13          | 40.62  |
| <b>2. อายุ (ปี)</b> |            |        |             |        |
| 13 ปี               | 26         | 81.25  | 23          | 71.88  |
| 14 ปี               | 6          | 18.75  | 9           | 28.12  |

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้เข้าร่วมการวิจัยทั้งสองกลุ่มมีลักษณะข้อมูลพื้นฐานด้านเพศและอายุใกล้เคียงกัน โดยกลุ่มทดลองมีเพศหญิงมากกว่าเพศชายเล็กน้อย ขณะที่กลุ่มควบคุมมีเพศชายมากกว่าเพศหญิง สำหรับด้านอายุ พบว่า ผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่ในทั้งสองกลุ่มมีอายุ 13 ปี โดยกลุ่มทดลองคิดเป็นร้อยละ 81.25 และกลุ่มควบคุมคิดเป็นร้อยละ 71.88 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีความคล้ายคลึงกันในโครงสร้างประชากรพื้นฐาน สามารถนำไปเปรียบเทียบผลการวิจัยได้อย่างเหมาะสม

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา ก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

| ก่อนทดลอง                                   | n  | กลุ่มทดลอง |       | กลุ่มควบคุม |       | t     | p     |
|---------------------------------------------|----|------------|-------|-------------|-------|-------|-------|
|                                             |    | Mean       | S.D.  | Mean        | S.D.  |       |       |
| ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา | 32 | 3.609      | 0.172 | 3.525       | 0.316 | 1.330 | 0.190 |

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนพฤติกรรมน้ำใจนักกีฬาก่อนการทดลองของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ( $p = .190$ ) โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.609 (S.D. = 0.172) และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.525 (S.D. = 0.316) แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีระดับพฤติกรรมน้ำใจนักกีฬาใกล้เคียงกันก่อนเข้าร่วมกิจกรรมทดลอง จึงเหมาะสมสำหรับการเปรียบเทียบผลหลังการทดลองต่อไป

**ตารางที่ 3** ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนกลุ่มทดลอง

| กลุ่มทดลอง                                  | n  | ก่อนการทดลอง |       | หลังการทดลอง |       | t      | p       |
|---------------------------------------------|----|--------------|-------|--------------|-------|--------|---------|
|                                             |    | Mean         | S.D.  | Mean         | S.D.  |        |         |
| ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา | 32 | 3.609        | 0.172 | 3.903        | 0.199 | -6.395 | < .001* |

\* $p < .05$

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนพฤติกรรมน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 3.609 (S.D. = 0.172) และเพิ่มขึ้นเป็น 3.903 (S.D. = 0.199) หลังการทดลอง โดยมีค่าสถิติ  $t = -6.395$  และค่า  $p < .001^*$  แสดงว่ากิจกรรมหรือโปรแกรมที่ใช้ในการทดลองมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมพฤติกรรมน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาอย่างชัดเจน

**ตารางที่ 4** ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา ระหว่างกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8

| หลังการทดลอง                                | n  | กลุ่มทดลอง |       | หลังควบคุม |       | t     | p       |
|---------------------------------------------|----|------------|-------|------------|-------|-------|---------|
|                                             |    | Mean       | S.D.  | Mean       | S.D.  |       |         |
| ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา | 32 | 3.903      | 0.199 | 3.345      | 0.474 | 6.530 | < .001* |

\* $p < .05$

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนพฤติกรรมน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า (Mean = 3.903, S.D. = 0.199) เมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม (Mean = 3.345, S.D. = 0.474) โดยมีค่าสถิติ  $t = 6.530$  และค่า  $p < .001^*$  แสดงว่ากิจกรรมหรือโปรแกรมที่ใช้ในการทดลองมีผลต่อการส่งเสริมพฤติกรรมน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากกว่าการจัดกิจกรรมตามปกติ



**ตารางที่ 5** การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬารายด้านระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง ดังนี้

| ด้านที่ | หลังการทดลอง                    | กลุ่มทดลอง  |       | กลุ่มควบคุม |       | t     | P     |
|---------|---------------------------------|-------------|-------|-------------|-------|-------|-------|
|         |                                 | (n = 32 คน) |       | (n = 32 คน) |       |       |       |
|         |                                 | Mean        | S.D.  | Mean        | S.D.  |       |       |
| นักกีฬา |                                 |             |       |             |       |       |       |
| 1       | ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่      | 3.604       | 0.401 | 3.115       | 0.899 | 2.736 | .010* |
| 2       | ด้านความซื่อสัตย์               | 3.854       | 0.316 | 3.438       | 0.726 | 3.788 | .001* |
| 3       | ด้านความมีวินัย และความมุ่งมั่น | 3.583       | 0.486 | 3.344       | 0.750 | 1.667 | .106  |
| 4       | ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย    | 3.771       | 0.444 | 3.396       | 0.773 | 2.472 | .019* |
| 5       | ด้านความมีมารยาท                | 3.906       | 0.211 | 3.354       | 0.842 | 3.696 | .001* |
| 6       | ด้านความอดกลั้น                 | 3.667       | 0.359 | 3.208       | 0.737 | 3.366 | .002* |
| 7       | ด้านความรับผิดชอบ               | 3.729       | 0.333 | 3.563       | 0.467 | 1.544 | .133  |

\*p < .05

จากตารางที่ 5 พบว่า คะแนนพฤติกรรมน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมในหลายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ( $t = 2.736$ ,  $p = .010^*$ ) ด้านความซื่อสัตย์ ( $t = 3.788$ ,  $p = .001^*$ ) ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ( $t = 2.472$ ,  $p = .019^*$ ) ด้านความมีระเบียบวินัย ( $t = 3.696$ ,  $p = .001^*$ ) และด้านความอดทน ( $t = 3.366$ ,  $p = .002^*$ ) ขณะที่ด้านความมีน้ำใจนักกีฬาและความมุ่งมั่น ( $p = .106$ ) และด้านความรับผิดชอบ ( $p = .133$ ) ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลดังกล่าวสะท้อนว่าโปรแกรมหรือกิจกรรมที่ใช้ในการทดลองมีประสิทธิภาพในการพัฒนาพฤติกรรมน้ำใจนักกีฬาในหลายมิติของนักเรียนกลุ่มทดลองได้อย่างชัดเจน แม้จะยังมีบางด้านที่ไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุม แต่โดยรวมแสดงให้เห็นแนวโน้มเชิงบวกต่อการเสริมสร้างคุณลักษณะน้ำใจนักกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพ

## อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาเชิงรุกตามแนวคิดอุดมการณ์โอลิมปิกที่มีต่อพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา มีประเด็นที่สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้



จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาเชิงรุกตามแนวคิดอุดมการณ์โอลิมปิกมีพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลปรากฏว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาเชิงรุกตามแนวคิดอุดมการณ์โอลิมปิกของนักเรียนมัธยมศึกษา หลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นไปตามสมมติฐาน

การวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาเชิงรุกตามแนวคิดอุดมการณ์โอลิมปิกเป็นการจัดกิจกรรมพลศึกษาที่มีประสิทธิภาพซึ่งในระยะเวลา 8 สัปดาห์ กลุ่มทดลองได้มีพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาที่สูงขึ้นจากการจัดกิจกรรมพลศึกษาเชิงรุกตามแนวคิดอุดมการณ์โอลิมปิกโดยผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาเชิงรุกโดยมุ่งเน้นในด้านต่าง ๆ ซึ่งแบ่งได้ ดังนี้

1. กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาเชิงรุกตามแนวคิดอุดมการณ์โอลิมปิกจำนวน 8 สัปดาห์นั้น ผู้วิจัยได้คัดเลือกกิจกรรมที่มีความหมาย มุ่งเน้นการลงมือปฏิบัติ ตั้งแต่ขั้นอบอุ่นร่างกาย โดยใช้เกมที่มีลักษณะดังนี้ 1) ฝึกให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ และแก้ไขปัญหาในการเรียนการเล่นเกม เพื่อให้ นักเรียนชนะในเกมแข่งขันเป็นทีม 2) ฝึกให้นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าของอุดมการณ์โอลิมปิก 3 ประการ ได้แก่ ความยอดเยี่ยม ความมีมิตรภาพ ความเคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน 3) เกม อุปกรณ์ และสถานที่ที่มีความเหมาะสมกับนักเรียนไม่อันตราย ซึ่งสอดคล้องกับ จีริกิตต์ เนาวพงศ์รัตน์ (2562) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ด้านความรู้ คุณธรรม เจตคติ ทักษะกีฬา สมรรถภาพทางกาย และความสามารถในการ แก้ปัญหา หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับ ธนวิทย์ ช่วยบำรุง (2566) ได้ทำ การศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาสเกตบอลตามแนวคิดอุดมการณ์โอลิมปิกที่มีต่อความ บริสุทธิ์ยุติธรรมในการเล่นกีฬา และเปรียบเทียบผลของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความบริสุทธิ์ยุติธรรม ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความบริสุทธิ์ยุติธรรมในการเล่นกีฬาของกลุ่มทดลองหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความบริสุทธิ์ยุติธรรมในการเล่น กีฬาหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาเพิ่มขึ้นมาจากการจัดกิจกรรมพลศึกษาเชิงรุกตามแนวคิดอุดมการณ์ โอลิมปิก

2. กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาเชิงรุกตามแนวคิดอุดมการณ์โอลิมปิกจำนวน 8 สัปดาห์นั้น เป็นกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกกิจกรรมที่มีความหมายในชั้นการสอนโดยใช้แนวคิด อุดมการณ์โอลิมปิก 3 ประการ ความยอดเยี่ยม ความมีมิตรภาพ ความเคารพให้เกียรติซึ่งกัน เพื่อส่งเสริม พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา ที่ทำให้มีพฤติกรรมที่สูงกว่าก่อนการทดลอง 5 ด้าน 1) ด้านความอ่อนแอเพื่อแผ่

2) ด้านความซื่อสัตย์ 4) ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย 5) ด้านความมีมารยาท 6) ด้านความอดกลั้น สอดคล้องกับ อนุชิตร์ แท้สูงเนิน เอก เกิดเต็มภูมิ (2559) ได้ทำการศึกษารายการประกอบพฤติกรรมความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ประกอบด้วย 12 องค์ประกอบ ตามลำดับคือ 1) องค์ประกอบด้านการควบคุมตนเอง 2) ความสามัคคี 3) ความกล้าหาญ 4) การให้เกียรติผู้อื่น 5) การรู้แพ้ รู้ชนะ 6) ความอดกลั้น 7) ความซื่อสัตย์ 8) ความรับผิดชอบ 9) ความเอื้อเฟื้อ 10) การยอมรับความสามารถ 11) ความมุ่งมั่น และ 12) ความสำนึกทางจริยธรรม ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ความส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ผ่านการจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดพฤติกรรมจากการปฏิบัติ และยังสอดคล้องกับ พิชัย ผิวคราม (2561) ได้ทำการศึกษารายการประกอบพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความมีมารยาท 2) ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ในการทำงานร่วมกัน 3) ความซื่อสัตย์อดทนอดกลั้น 4) การยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น 5) ความมีระเบียบวินัย 6) ความกล้าหาญ 7) ความขยันหมั่นเพียร และ 8) ความรับผิดชอบต่อ และสอดคล้องกับ Mary Iustina Alexandra Groza, Marius Ciprian Ceobanu, Cristina Maria Tofan (2007) ได้ศึกษาเรื่องโปรแกรมแก้ไขการเล่นอย่างยุติธรรมในโครงการโอลิมปิกศึกษาของโรงเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อประเมินประสิทธิผลของโปรแกรมเพื่อแก้ไขพฤติกรรมการเล่นอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรมในโครงการโอลิมปิกศึกษาของโรงเรียน โดยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 126 คน จาก 4 โรงเรียนเข้าร่วมในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีนักเรียนกลุ่มทดลอง 66 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุม 60 คน ผลการวิจัยพบว่า มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญ ที่พบคือ 1) ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ 2) ด้านความซื่อสัตย์ 4) ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย 5) ด้านความมีมารยาท 6) ด้านความอดกลั้น ซึ่งเป็นพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาที่สำคัญการพัฒนาทักษะและความรู้ที่เหมาะสมให้กับเด็กในวัยเรียนจะช่วยให้เด็ก เยาวชนสามารถพัฒนาทักษะชีวิตและนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการทำงานและการใช้ชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ยังส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา

จากผลการวิจัยพบว่า ด้านที่ไม่แตกต่างกัน ได้แก่ ด้านความมีวินัยและความมุ่งมั่น รวมถึงด้านความรับผิดชอบต่อ อาจเกิดจากพฤติกรรมเหล่านี้เป็นคุณลักษณะที่โรงเรียนฝึกและปลูกฝังอยู่เป็นประจำ เนื่องจากเป็นองค์ประกอบของคุณลักษณะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่ทุกสถานศึกษาต้องเสริมสร้างอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563) สอดคล้องกับงานของ Lee and Lim (2019) ซึ่งระบุว่าความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นพฤติกรรมที่สะท้อนความซื่อตรง การไม่คดโกง และการยอมรับผลการแข่งขันอย่างเป็นธรรม นอกจากนี้ สุภาวดี แสงสุวรรณ (2562) อธิบายว่า น้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรมพื้นฐานที่ช่วยให้บุคคลอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติ และให้เกียรติซึ่งกันและกัน ทั้งนี้พฤติกรรมด้านวินัยและความรับผิดชอบต่อถูกปลูกฝังผ่านกิจกรรมประจำวันของโรงเรียน เช่น การเข้าแถว เคารพธงชาติ การทำงานกลุ่ม และการส่งงานตามกำหนด ซึ่งเป็นปัจจัยที่อาจทำให้คะแนนไม่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานของ จิรจิตต์ เนาวพงศ์รัตน์ และคณะ (2566) ที่พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาเชิงรุกช่วยพัฒนาความรู้ เจตคติ และทักษะทางการแก้ปัญหาของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสนับสนุนว่าการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริงช่วยส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวก เช่นเดียวกับผลการจัดกิจกรรมตามแนวคิดอุดมการณ์โอลิมปิกในงานวิจัยนี้

นอกจากนี้ พิชัย ผิวคราม (2561) รายงานว่าองค์ประกอบความมีน้ำใจนักกีฬามีหลายมิติที่สามารถพัฒนาได้ผ่านกิจกรรมทางกีฬา เช่น ความซื่อสัตย์ ความอดกลั้น และความรับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดลองที่พบว่ากลุ่มทดลองมีพฤติกรรมน้ำใจนักกีฬาเพิ่มขึ้นในหลายด้านหลังเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาเชิงรุก นอกจากนี้การได้รับการอบรมด้านคุณธรรมจากผู้ปกครองและครอบครัวอาจเป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่ช่วยเสริมพื้นฐานพฤติกรรมดังกล่าว และทำให้ทั้งสองกลุ่มมีระดับพฤติกรรมที่ใกล้เคียงกันตั้งแต่ก่อนการทดลอง ซึ่งสรุปได้ว่า ความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นคุณธรรม จริยธรรมที่สำคัญประการหนึ่ง เป็นคุณลักษณะพื้นฐานที่สำคัญจำเป็นเพื่อให้บุคคลอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข สันติ และให้เกียรติซึ่งกันและกัน

3. กลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ จำนวน 8 สัปดาห์นั้น ซึ่งมีพฤติกรรมสูงกว่าก่อนการทดลองนั้นอาจจะเกิดขึ้นได้เนื่องจากพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาย่อมเกิดหรือพัฒนาขึ้นจากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาแบบปกติอยู่บางส่วน และผู้สอนก็เป็นผู้วิจัยเองก็อาจจะทำให้ผู้เรียนได้รับอิทธิพลจากการเรียนการสอนพลศึกษาที่ดีทำให้มีค่าคะแนนพฤติกรรมสูงขึ้นเมื่อการทดลองครบ 8 สัปดาห์ สอดคล้องกับ ศิวณัฐ เลื่อยิ้ม (2561) ได้กล่าวถึงหลักการ วิธีการสอน และเทคนิคการสอนต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ไว้ว่า พลศึกษาเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติทักษะจริงด้วยตนเอง ซึ่งหลัก และวิธีการสอนวิชาพลศึกษานั้น สามารถแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน 1) ขั้นเตรียม/อบอุ่นร่างกายและพัฒนาสมรรถภาพทางกาย 2) ขั้นอธิบายและสาธิต 3) ขั้นฝึกหัดทักษะ 4) ขั้นนำไปใช้เพื่อความสนุกสนาน และ 5) ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ ทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยการใช้กิจกรรมทางกายเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมพัฒนาการ ทางด้านสมรรถภาพทางกาย ทักษะ ความรู้ เจตคติ ตลอดจนคุณธรรมและจริยธรรม โดยการจัดการเรียนการสอนพลศึกษามีขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด 5 ขั้นตอน คือ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน ขั้นฝึกปฏิบัติ ขั้นนำไปใช้ และขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติตามลำดับ

## ข้อเสนอแนะการวิจัย

### 1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 แบบวัดพฤติกรรมมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแต่นักเรียนมักจะไม่ประเมินตามความเป็นจริง แต่เลือกคำตอบที่ถูกต้องจากแบบสอบถามซึ่งทำให้การวัดและประเมินคลาดเคลื่อนได้

1.2 ขั้นตอนการทำกิจกรรมช่วงนำไปใช้เล่นเพื่อความสนุกสนาน ควรปรับปรุงเนื่องจากการแบ่งกลุ่มนักเรียน ควรจะแบ่งกลุ่มให้มากกว่า 2 – 4 กลุ่ม เพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมหลาย ๆ รอบเป็นการสร้างพฤติกรรมผ่านการปฏิบัติให้มากขึ้น

## 2. ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นเรื่องที่สำคัญควรได้รับการส่งเสริมสำหรับนักเรียนทุกคน โดยฝึกปฏิบัติผ่านวิชาพลศึกษา ดังนั้นจึงควรพัฒนาแบบวัดพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา

2.2 ควรทำวิทยานิพนธ์เรื่องอุดมการณ์โอลิมปิกกับทุกระดับชั้น เนื่องจากส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ความมีสันติภาพ มิตรภาพ และความเข้าใจที่ต่างวัฒนธรรมระหว่างกัน ทำให้เกิดการร่วมมือและความสามัคคีในสังคมที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นพื้นฐานของความเป็นสังคมที่ดีและมีความสุข

### เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *แผนพัฒนาทางการศึกษาของประเทศไทย*. สืบค้นเมื่อ 11 กันยายน 2566, สืบค้นจาก <https://www.obec.go.th/archives/813787>.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2566). *สารสนเทศด้านจำนวนนักเรียน/ผู้เรียน*. สืบค้นเมื่อ 19 ธันวาคม 2566, สืบค้นจาก <https://edustatistics.moe.go.th/student20>.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2563). *กีฬาโอลิมปิก*. สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2566, สืบค้นจาก <https://www.sat.or.th/2020/>.
- จิรกิตติ์ เนาวพงศ์รัตน์ ภารดี ศรีลัด และสุธนะ ดิงศภทิพย์. (2566). ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2. *วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ*, 49(2), 133–145.
- จรรยาศรี แสงทอง. (2563). การปลูกฝังคุณธรรมและน้ำใจนักกีฬาในวิชาพลศึกษาโดยใช้การเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง. *วารสารวิชาการพลศึกษาและกีฬา*, 12(1), 55–68.
- ดนัย ดวงถมเมศร์. (2553). *ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและทักษะวอลเลย์บอล* [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต] จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนวิทย์ ช่วยบำรุง. (2566). ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาบาสเกตบอลตามแนวคิดอุดมการณ์โอลิมปิกที่มีต่อความบริสุทธิ์ยุติธรรมในการเล่นกีฬา. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ*, 15(3), 121–130.
- ปณิตตา อินทรักษา. (2564). การจัดการเรียนรู้ด้วย Active Learning เพื่อการแก้ปัญหาย่างสร้างสรรค์. *วารสารครุศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*, 1(1), 35–43.
- พิชัย ผิวคราม. (2561). การวิเคราะห์องค์ประกอบความมีน้ำใจนักกีฬา. *วิชาการสถาบันการพลศึกษา*, 10(1), 41–52.
- ภัทรพงศ์ รัตนกาญจน์. (2563). ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักการทรงงานของรัชกาลที่ 9 และทฤษฎีพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีต่อเจตคติในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 15(2), 61–62.

- ผู้จัดการออนไลน์. (2566). สุดดราม่า ฟุตบอลชายซีเกมส์ขวดเหรียญทองซีเกมส์. สืบค้นเมื่อ 12 กันยายน 2566, สืบค้นจาก <https://mgronline.com/sport/detail/9660000045537>.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). *รวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีสอน และการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วุฒินันท์ ศรีแสง. (2557). *ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา* [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต] จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิวณัฐ เลื่อยิ้ม, ภารดี ศรีลัด, และสุธนะ ดิงศักดิ์. (2561). ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์น ไคค์ที่มีต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนประถมศึกษา. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 13(4), 358–373.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). *การใช้คุณธรรมจากกีฬาในชีวิตประจำวันของผู้เรียน*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2565). *การปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมด้านกีฬาในเยาวชนไทย*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุภาวดี แสงสุวรรณ. (2562). คุณธรรมและจริยธรรมในการเล่นกีฬาเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมไทย. *วารสารศึกษาศาสตร์ไทย*, 15(2), 112–125.
- ไทยพีบีเอส. (2565). เหตุปะทะแฟนบอลไทย-ต่างชาติหลังการแข่งขันฟุตบอล. สืบค้นจาก <https://www.thaipbs.or.th>.
- เดลินิวส์. (2566). สมาคมฟุตบอลทบทวนมาตรการความปลอดภัยหลังเหตุการณ์ขว้างปาสิ่งของ. สืบค้นจาก <https://www.dailynews.co.th>.
- พิมพ์ จันทรา. (2562). สื่อสังคมออนไลน์กับพฤติกรรมเลียนแบบของวัยรุ่นไทย. *วารสารนิเทศศาสตร์และนวัตกรรม*, 7(2), 45–59.
- Bandura, A. (2001). Social cognitive theory of mass communication. *Media Psychology*, 3(3), 265–299.
- Groza, M. I. A., Ceobanu, M. C., & Tofan, C. M. (2007). A fair play intervention program in school Olympic education. *European Journal of Psychology of Education*, 22, 99–114.
- International Olympic Committee. (2015). *Olympism*. Retrieved from <https://olympics.com/ioc/overview>.
- Lee, S., & Lim, S. (2019). Sportsmanship behavior and moral reasoning in youth sports: A systematic review. *Journal of Physical Education and Sport*, 19(4), 2301–2309.